

Kotipyhis kesälle

Kesän alussa vietetään aina helluntaita, kesän juhlaa, Pyhän Hengen juhlaa. Pyhää Henkeä kuvaillaan usein, että se on kuin tuuli, joka liikkuu ja joka voidaan tuntea ja jonka vaikutukset voidaan nähdä, mutta itse tuulta tai itse Pyhää Henkeä me emme näe.

Tänä kesänä kotipyhiksessä voimme pysähtyä kesän aiheiden äärelle. Joko niin, että kaikki aiheet käydään samalla kertaa läpi, tai sitten eri aiheen äärelle voi hiljentyä eri kerroilla.

Toimintaideat ja teksti on lainattu kirjasta ”Liikuttava rukous”, joka on Kirjapajan kustantama kirjanen.

Kukka

Poimi käteesi kukka. Nypi sen terälehtiä yksi kerrallaan: rakastaa, ei rakasta, rakastaa, ei rakasta...

Lapsena jännitti, kumpi terälehti jää viimeiseksi kukkaan: ”rakastaa” vai ”ei rakasta”. Kristillinen sanoma on: rakastaa, rakastaa, rakastaa! Kukat ovat rukouksia, jotka voidaan silmillä nähdä. Ne muistuttavat, että Jumalan luoma kauneus ympäröi meidät. Taivaan Isä pitää huolta puutarhastaan. Talven jälkeen kukat muistuttavat ylösnousemuksen ihmeestä: luontokin herää jälleen elämään.

Katso kedon kukkia.

Kukat kääntyvät aina kohti valoa.

Käännä kasvosi aurinkoon.

Aamen.

Kesä

Käy kauniina kesäpäivänä makaamaan selällesi laiturille, nurmikolle tai rannalle. Katso sinistä kesätaivasta. Saatko näkyviin valkoisen pisteen? Sinistä kesätaivasta katsoessa voi näkökentässä nähdä kirkkaan pisteen. Joskus voi nähdä monta kirkasta pistettä, jotka kulkevat samaa reittiä samaan suuntaan. Se ei ole näköharha, vaan sinistä kesätaivasta vasten voi itse asiassa nähdä oman valkosolunsa. Silmän verisuonet kulkevat verkkokalvon yli. Verisuonet silmässä ovat niin ohuita, että veren valkosolut kulkevat siellä peräkkäin. Valkosolut päästävät sinisen valon läpi, ja kesätaivaan sävyssä on juuri oikea aallonpituus. Näin yksittäisen valkosolun voi havaita kirkkaana päivän. (Enpä tiennyt tuota itsekkään aiemmin!)

Rakas Jeesus. Kiitos siitä, että olet maailman valo.

Anna minun nähdä kirkas piste elämässäni ja jokaisessa päivässäni. Aamen.

Tuuli

Käännä kasvosi tuuleen.

Kiitos Herra siitä, että saan tuntea viiman kasvoillani. Anna henkesi puhaltaa niin, että se, mikä on edessäpäin, tuntuisi turvalliselta.

Käännä niskasi tuuleen.

Kiitos Herra siitä, että saan tuntea tuulen niskassani. Anna minun kulkea eteenpäin siihen tuulen suuntaan, johon tahdot. Itse en aina tiedä, mikä olisi minulle paras tie.

Käänny sivuttain tuuleen.

Kiitos Herra siitä, että saan joskus väistää tuulta niin, ettei se horjuta minua. Auta etsimään tuulen suoja ja turva silloin, kun tuuli tuntuu liian voimakkaalta. Aamen.